

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

9.nodaļa: Jaunā Pasaule.

415.

Visapkārt mākoņi, bet rīta zvaigzne jau lec.

416.

Kas sekos Jaunajai Pasaulei, tas saņems sudraba ceļa spieķi.

417.

Pusi debess aizņēmusi neparasta parādība: ap neredzamo spīdekli, gar malām starus mezdams iemirdzējies it kā neaptverams aplis. Dzēlējas fūrijas parādības mirdzuma māktas paslēpušās alās. Labāku izpratni nes tauta. Labākā izpratne piemīt pašai tautai. Roka, kas dod, dzīvo gudri; un vietas lai atpūšas. Kam lai atdod jauno zemi? Tam, kas atnesīs kaut šķipsniņu seno zināšanu. Tautu mezgls nostiprināts tukšā vietā. Lai atnāk aizgājušie. Ja jūras var pārklāt kalnus un jūras dibena vietā rasties tuksneši, vai tad tiešām tuksnešu apdzīvošana būtu tāds nepieejams brīnums? Arājs, vienkāršais zemnieks, ļauj laukam atpūsties, pārklādams to ar tumsu – nezālēm. Tāpat arī plānā, vajag mainīt tās vietas, kas dod ražu. Jaunam piederat atrasties jaunā vietā.

Jaušu, cilvēka gars pacelsies, bet pieņemiet pašus nelaimīgākos. Nāciet kailie, mēs jūs apģērbsim; nāciet mazie, mēs izaudzināsim jūs, nāciet mēmie, mēs dosim jums valodu; nāciet aklie, jo pie mums ieraudzīsiet nolemto īpašumu. Kā roka stiepjas pie Mana, mana aizbīdņa? Ceļiniek, tev nav sava nama, tāpēc ienāksi. Tā sasniegsim mērķi.

418.

Dzīves standarts jāapiet ar prasmi. Labākie ļaudis jau aizsteigušies priekšā smago mākoņu nomāktai pasaulei. Kas grib ieiet Jaunajā Pasaulē, tam ne tikai jāatmet visi aizspriedumi, bet arī jāieiet pa jaunu ceļu. Dzīves apliecinājums īstenojams pielāgojoties vietējiem apstākļiem. Kur simts valodu, tur jāizprot arī simts psiholoģiju. Viens izteiksmes veids attiecināts uz visiem, būs tikpat kā standartarājas kolonna. Vienotā daudzveidībā birst īstā raža.

Augļi jākultivē iepotējot jaunas derīgas strāvas, tādēļ bieži runāsim par Jauno Pasauli – tas ir pats steidzamākais.

419.

Pasaules doma vesta pasaules vēsti, un Jaunās Pasaules uzcelšana var noteikt tikai visas pasaules apmēros. Vai gan Mums vajadzīga daiļrunība? Daudz varenāks ir Gara pieskāriens. Kad redzēsiet, ka ar vienu žestu tiek īstenoti svarīgi lēmumi, tad jums kļūs skaidrs, ka vārdu vērtība nav nedz daudzumā, ne arī ārējā formā, bet gan to iekšējā būtībā. Vajag runāt vēl īsāk. Kalējs nedrīkst tricināt veseri. Kristus mācība ir uz plaukstas uzrakstāma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

9.nodaļa: Jaunā Pasaule.

420.

Tumsu var izklīdināt pārmainot domu virzienu. Nevis vārdi, bet ziņneses domas auž auru. Gribam padarīt Mūsu darbus kā garīgā tā arī materiālā ziņā ienesīgus. Apgalvoju, ka domai kvalitātes ziņā ir liela nozīme. Jāpasvītro ciešā sakarība starp labo un derīgo, un ka Mēs teicami protam novērot muļķību. Protams, lielā pasākumā arī muļķībai atradīsies kāds miteklis, bet ne jau augšēja stāvā. Dzīvot var kurš katrs, bet nākotnes pasaulei ir vajadzīga nevis cildenu izlēcienu dudināšana, bet apziņas skaidrošana. Lietišķu naudas norēķinu vērtējam augstāk, nekā izskaistinātu izteicienu savārstījumu. Jādomā par pasauli, jāpauž praktiskas domas. Jaunā tempļa rašanās priekšvakarā jāparāda attapība un tauta jāpārsteidz ar atjautību. Autiņos staigāt ir neērti.

421.

Lasot ieteiktās grāmatas atradīsies dzirksteles. Vienā šķirstiņā salieciet Maitreijas cienīšanas drumslas. Tāpat kā zemes vaigā Esmu iegremdējis Vienīgā akmens drupatas. Jauns brīnums sapulcinās tautas. Mūsu Stars izskaudīs šaubīšanos. Varoņdarba važas līdzinās darbam laboratorijā. Nedreb roka atmērot izmēģinājuma šķidrums, jo pētnieks zina, ka izliets piliens var uzspridzināt māju. Tikai ticība un drošsirdība satur pētnieka roku.

422.

Mans Stars izpauž gara zīmi un jauš sīvu cīņu. Jauno Pasauli var iedomāties, kā gara nolemtu, viņu var pazīt pēc zināšanu nozīmīguma. Gara atspere nes veselību. Gadi steidzas, nesdami līdz pamatu garam. Gars aicina un pārvērš priesterības zīmi garīgā izbrīnā cilvēka likteņa priekšā.

423.

Jaunie, jaunie, jaunie, - jaunrades darbā veciem nav vietas. Kādēļ jaunā celtniecībā griezties pie veciem, kad jaunās pasaules blāzma jau apspīd horizontu? Kad ceļinieks skubina zirgu, lai sasniegtu mērķi, un kad pat Mēs skatāmies evolūcijas pulkstenī, un, - pielikuši ausi tuksneša smiltīm, dzirdam tālas balsis: runā par nebijušu laikmetu.

424.

Vajag dot garīgu pacilātību. Pie Mums Skolotāju godā darbībā. Pie Mums dzīvo sapnī brīnišķā. Pie Mums ceļš nosēts varoņdarba pakaviem. Pie mums pār teltīm mirdz vīrišķības stari. Pie Mums ir prieks kļūt Patiesības liesmas apdedzinātiem. Pie Mums ceļš trijkāršots, pagarināts. Vai tā nav laime vērsties pret nedzīvu matēriju un ar gara šķēpu aizdedzināt radošā gara dzirkstis? Skolotājs, Skolotājs, Skolotājs nāk ar Pavēles bultu. Nekad nepieņemtu rāmu ūdens virsmu, bet Pieņemšu visus pārkonus, un Mani vīstokļi ar zibeņiem pārgrozīs pasaules velvi. Laidīšu balodi par vēstnesi, bet nolaidīšos kā Ērglis! – Tā lai ikkatrs Mans karavīrs gatavo bruņojumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

9.nodaļa: Jaunā Pasaule.

425.

Vēl jautās: “Kas lielāks, Kristus vai Buda?” Atbildiet – “Nav iespējams izmērīt tālās pasaules. Varam tikai priecāties par viņu mirdzumu.” Kristus Stars tāpat baro zemi, kā Budas varavīksne nes dzīves likuma apstiprinājumu. Jaunā pasaule dos drosmīgu atziņu apstiprinājumu. Tur Skolotāju Tēli ieies dzīvē kā Draugi. Skolotāju Likums būs mīļāko grāmatu plauktā. Naudas iznīcināšanas laikā vajag tās varu apmainīt ar garīgas palīdzības apliecinājumu. Lai Zināšanas, beidzot, zinātniski uzceļ tiekšanās tiltu uz garu. Psihisko Pētījumu Biedrību apkaunojošā pastāvēšana jāaizstāj ar drošu un patiesu spriešanas spēju. Kā gan iespējams sēdēt kopā ar liekuļiem un meļiem, kas teicami sargā savu kabatu. Ir jānotiek varoņdarbam un tam jābūt atbrīvotam no aizspriedumu putekļiem. Bet vai tad iespējams pieklājīgam cilvēkam nodarboties ar varoņdarbu? Uz viņa krūtīm taču pietrūkst vietas, kur novietot visus ļaužu piešķirtos apbalvojumus. Viņš nezina kā ietvert sevī visus vectēvu paradumus. Bet paradumi padara viņu pašu par parastu. Tāpēc lūdzu paraudzīties uz debesīm it kā pirmo reizi. Lūdzu satrūkties par pilsētu netīrumiem – it kā pirmo reizi. Lūdzu padomāt par Kristu un Budu – it kā pirmo reizi. Lūdzu iedomāties Jauno Pasauli it kā pirmo reizi.

Mazākais īpašuma apzināšanās puteklītis no pagājušās dienas, ir kā dzirnakmens kaklā.